

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHEIERE

07 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Iuliana Oprea,
Iurie Bejenaru, Oleg Sternioală

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Inspectoratul Fiscal Principal de Stat,

la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea pe Acțiuni
„Termocom” în procedura falimentului împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat cu
privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015 prin care cererea
de apel depusă de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a fost respinsă,
hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 06 mai 2014 a fost menținută,

C O N S T A T Ă :

La data de 04 octombrie 2013 reclamanta SA „Termocom” în procedura
falimentului a depus cerere de chemare în judecată către Inspectoratul Fiscal
Principal de stat pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, solicitînd
anularea Deciziei nr. 384 din 28.06.2013 asupra cazului de încălcare a legislației
comisă de SA „Termocom” în procedura planului și a Deciziei nr. 407 din
16.09.2013, precum și obligarea IFPS de a restitui din buget suma TVA în mărime
de 360 707,54 lei către SA „Termocom” în procedura planului pentru perioada
fiscală mai 2012 - februarie 2013.

Ulterior, la data de 07 noiembrie 2013 SA „Termocom” în procedura planului
a depus o cerere prin care și-a concretizat pretențiile din acțiune.

În motivarea cererilor reclamantul a indicat că, la data de 07.05.2013 Direcția
Generală a Marilor Contribuabili a întocmit actul nr.5-663730 în privința SA
„Termocom” (în procedura planului) prin care s-a constatat încălcarea prevederilor
alin. (10) art. 102 din Codul Fiscal (redacția articolului care prevedea: „la apariția
condițiilor stabilite la art. 1181, subiectul impozabil este în drept să treacă în cont
suma TVA achitată sau care urmează a fi achitată furnizorului pe valorile materiale,

serviciile procurate pe teritoriul țării numai în cazul în care factura fiscală este înregistrată în Registrul general electronic al facturilor fiscale”) contribuabilul a trecut în cont suma TVA în mărime de 360 707 lei în baza facturilor fiscale, care n-au fost înregistrate în mod corespunzător în Registrul electronic al facturilor fiscale, de la următorii agenți economici: SRL „G.Dava Construct” - în baza facturilor fiscale seria FB nr. 2817662 din 31.10.2012 în suma de 1 036 483,23 lei, inclusiv TVA în sumă de 172 747,23 lei și seria FB nr. 2817661 din 29.08.2012 în sumă de 238 561,80 lei, inclusiv TVA în sumă de 39 760,31 lei, și Institutul de învățământ privat liceul de limbi moderne - în baza facturii fiscale seria JB nr. 1823852 din 30.11.2012 în sumă de 889 200 lei, inclusiv TVA în sumă de 148 200 lei.

La data de 15.05.2013 SA „Termocom” în procedura planului, nefiind de acord cu actul menționat mai sus a depus un dezacord împotriva actului nr. 5-563730 din 07.05.2013.

La data de 28.06.2013 Inspectoratul Fiscal Principal De Stat a emis decizia nr. 384 din 28.06.2013 asupra cazului de încălcare a legislației de către SA „Termocom” (în procedura planului) prin care a decis: 1) A calcula și încasa la buget TVA în sumă de 455 076 lei, restituită în plus pentru luna ianuarie 2013; 2) A aplica amendă în sumă de 3000 lei, conform prevederilor alin. (3) art. 260 din Codul fiscal (1000 lei pentru fiecare dare de seamă fiscală prezentată care conține informație neautentică, dar nu mai mult de 10 000 lei 3 cazuri, inclusiv Declarațiile privind TVA pentru lunile octombrie-noiembrie 2012 și ianuarie 2013; 3) A calcula și încasa la buget majorare de întârziere (penalitate) - 9157 lei, conform prevederilor alin. (2) art. 228 din Cod fiscal pentru neplata în termenii prevăzuți de legislație a TVA.

SA „Termocom” ne fiind de acord cu Decizia nr. 384 din 28.06.2013 a depus o contestație, iar la data de 20.09.2013 reclamantul a recepționat decizia definitivă nr. 407 din 16.09.2013 pe marginea contestației prin care s-a decis: a considera neîntemeiată contestația înaintată de către contribuabil în lipsa temeiului legal de modificare sau anulare a deciziei contestație, a respinge contestația depusă cu menținerea Deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat nr. 384 din 28.06.2013.

Consideră reclamantul că, deciziile nr. 384 din 28.06.2013 și nr. 407 din 16.09.2013 a IFPS sunt neîntemeiate și ilegale, în legătură cu ce s-a adresat în judecată cu prezenta cerere, privind anularea acestor decizii.

În ședința de judecată reprezentanții reclamantului SA „Termocom” Alexandru Drebot și Anatolie Martînov au explicat instanței de judecată că, susțin pe deplin cerințele acțiunii înaintate din motivele de fapt și de drept expuse, solicitînd admiterea pe deplin a cerințelor acțiunii.

Reprezentantul pîrîtului Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, Andrei Butnari în cadrul ședinței de judecată instanței a explicat că, nu recunoaște acțiunea înaintată, considerînd-o ca neîntemeiată, din motivele de fapt și de drept expuse în referința anexată la dosar, solicitînd astfel, respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată (f.d.15-18).

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 06 mai 2014 s-a admis

cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termocom” în procedura falimentului și s-a anulat decizia nr. 384 din 28.06.2013 și decizia nr. 407 din 16.09.2013 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comise de către SA „Termocom” în procedura planului și s-a obligat Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de a restitui din buget TVA către SA „Termocom” în mărime de 387 894,54 lei pentru perioada fiscală mai 2012-februarie 2013.

În motivarea soluției sale, instanța de fond a menționat că deciziile contestate au fost emise cu abateri de la legea fiscală, fapt din care considerente acțiunea înaintată a fost admisă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat la data de 16 iulie 2014 a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral ca fiind nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015, apelul depus de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a fost respins, hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 06 mai 2014 a fost menținută. Concomitent, s-a exclus din dispozitivul hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 06 mai 2014 mențiunea prin care s-a indicat că se admite cererea SA „Termocom” privind anularea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat mun. Chișinău nr. 407 din 16.09.2013 pe marginea contestației împotriva Deciziei nr. 384 din 28.06.2013 asupra cazului de încălcare a legislației comise de SA „Termocom”.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 03 iunie 2015, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a declarat recurs prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, acesta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul Inspectoratul Fiscal Principal de Stat că, instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 03 iunie 2015 a fost expediată recurentului la data de 27 iunie 2015. Astfel, prin prisma art. 425 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție, consideră recursul depus de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat la data de 29 iulie 2015 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La data de 20 august 2015, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a expediat în adresa SA „Termocom” copia recursului depus de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, cu informarea concomitentă a acestuia despre necesitatea depunerii referinței.

La data de 16 septembrie 2015, SA „Termocom” a depus referința la cererea de recurs depusă de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs declarată de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, Colegiul atestă că recurenta nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarată de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial

și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul

Iuliana Oprea

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală